

Flov og skuffet.

Er 2 ord, jeg vil bruge i dette indlæg.

Da jeg læste interviewet med rigspolitichef Torsten Hesselbjerg, bragt i Ekstrabladet den 12. januar 2008 og som efterfølgende var klippet ud og hængt op her på Svendborg politistation, blev jeg **utrolig flov på politiets vegne**. Jeg ved selvfølgelig ikke om udtalelsen om ”ikke at spille tid på cykeltyverier, og at det nærmest ville være en tjenesteforsømmelse, hvis man gjorde” var en uoverlagt bemærkning eller fremsat ”i sjov”, men jeg går selvfølgelig ud fra, at han er korrekt citeret. Det er en udtalelse, der også er faldet mange politifolk for brystet, og det er i al fald ikke noget, der på nogen måde øger respekten for rigspolitichefen – snarere tværtimod. Jeg er udmærket klar over, at cykeltyveri ikke har en særlig høj prioritet i politiets sagsbehandling, men politiet modtager altså anmeldelser og anholder da også af og til gerningsmænd i disse sager. Jeg er nu ganske sikker på, at den enlige mor, som jeg, hver morgen når jeg kører på arbejde, ser møjsommeligt træde i pedalerne med en påhængsvogn med et par børn på slæb og som måske **ikke** har råd til en ny cykel, hvis hendes blev stjålet, fortsat kan have **tillid** til, at vi i al fald her hos Svendborg politi – uanset rigspolitichefens mening - vil behandle et cykeltyveri seriøst. Det har vi jo også pligt til ifølge både Retsplejeloven og Politiloven – og vi skulle jo gerne fortsat kunne vise os værdige til den agtelse og tillid, som vores stilling som politifolk kræver – ik` sandt?

Man skal også tænke på, at mange menneske måske kun en gang i livet har brug for politiet, og så skal de selvfølgelig også tages seriøst og behandles ordentligt. Hvis ikke vi gør det, kan vi jo ikke forvente, at borgeren står klar med oplysninger til os, hvis vi har brug for **deres** hjælp i opklaringsarbejdet.

Jeg vil da gerne, selv om han nødvendig vil beskyldes herfor jf. hans udtalelser i ovennævnte avisartikel, beskyldte rigspolitichefen for at være ”verdensfjern”, når han påstår, at politiet i dag aldrig kører ud uden et præcist formål, og at den fri patrulje ikke findes mere. Hvad i alverden tror han, at det kørende beredskab og færdselspatruljer laver, når ikke de lige er optaget af bestemte opgaver eller rapportskrivning og lignende. Jo, de kører såmænd fri patrulje ude i landskabet og fanger spritbilister, indbrudstyve, hærværks- og voldsmænd og skriver færdselslovs- ordensbekendtgørelses- narkotika- og våbenlovsovertrædelser m.v. i stor stil, foruden den præventive virkning ved patruljernes synlighed.

I forbindelse med den ovennævnte artikel har jeg endnu ikke mødt eller talt med en eneste politikollega, der stort set ikke havde andet en hovedrysten til overs for rigspolitichefens udtalelser. Det virker i hvert fald for mig som om, at det slet ikke er gået op for ham, hvor alvorlig situationen er i forbindelse med politireformen.

Han skulle faktisk prøve at komme en tur i virkelighedens verden på en politistation i en måneds tid og køre med i beredskabet og være med som sagsbehandler i de forskellige afdelinger – så kunne det da være, at alvoren omsider gik op for ham.

Hvis rigspolitichefen i øvrigt tror, at **han** fortsat har landets mest loyale medarbejdere, så kan han godt tro om igen. Det er i al fald min opfattelse, at særdeles mange politifolk ikke synes, at man ”skylder” hverken den øverste ledelse i rigspolitiet eller for den sags skyld politikerne noget. Vores lønninger er både i forhold vores arbejdsområde og det private arbejdsmarked ikke rimelige. På det private arbejdsmarked, hvor ”frynsegoder” som f.eks. billige hjemmecomputere, internet, mobiltelefoner, medarbejderaktier, billige eller gratis madordninger på arbejdspladsen, gratis eller kun delvis egenbetaling til f.eks. massage eller

zoneterapi i arbejdstiden, gratis kaffe, frugt o.s.v., findes som ”skjult løn”, findes sådan noget mig bekendt ikke i staten, og det er da vist nok af både vores arbejdsgiver og Politiforbundet helt glemt modregnet som nogle krav, vi burde kompenseres for på lønsiden. Vores arbejdsforhold er absolut ikke noget at råbe hurra for, og personalepleje er et for politiet stort set ukendt begreb.

Men vi er til gengæld særdeles loyale indbyrdes over for **hinanden** og står last og brast, når det er nødvendigt i de mange vanskelige situationer og større opgaver, politiet skal løse, og f.eks. også når det er nødvendigt at komme på arbejde, fordi en kollega er blevet syg – her drejer det sig jo bl.a. om vores egen sikkerhed, og at vi er tilstrækkeligt antal folk på arbejde i hverdagen til at løse alle de forskellige og i nogle tilfælde farlige opgaver. Den loyalitet kan måske bedre beskrives som det, der i daglig tale kaldes ”korsånden”.

Jeg ved ikke om rigspolitichefen og den øverste ledelse i rigspolitiet, samt politikerne i øvrigt ikke har hørt ”på vandrørene”, hvad der rører sig ude i politikredsene, ikke kun i forbindelse med politireformen, men også vores lønninger – og det er **absolut ikke tilfredshed**, skulle jeg hilse og sige. Men det nytter altså ikke noget at blive ved at vende det døve øre til. Hvis ikke ”man” hører efter, risikerer ”man” nemlig inden for et par år at ikke at have det antal medarbejdere, som er nødvendigt for, at politiet kan fungere ordentligt. Et gammelt ordsprog siger: ”Man kan tvinge hesten til truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke”.

Jeg kan da godt oplyse, at der er mange af de yngre politifolk her i Svendborg, som kraftigt har overvejet at søge uden for nummer og få sig et andet arbejde - og det gælder **ikke** kun i Svendborg, men over hele landet. De fleste har i forvejen en anden uddannelse og vil ikke, som situationen er på arbejdsmarkedet i dag, have besvær med at få et andet arbejde, både til bedre lønninger, arbejdsforhold og ikke mindst personalepleje, hvilket jo er noget mange firmaer i dag har indset nødvendigheden af, hvis man vil holde på sine medarbejdere.

Som mange af mine kolleger også har givet udtryk for: Før politireformen havde vi i Svendborg en særdeles velfungerende politistation med en af landet højeste opklaringsprocenter igennem flere år – **det har vi så absolut ikke mere.**

Jeg tror såmænd ikke, at nogen i politiet som sådan har noget imod en politireform, og jeg er selv glad for den funktionsstilling, jeg har fået i særlovsafdelingen her i Svendborg og har gode og heldigvis også - endnu da i et vist omfang – forholdsvis positive medarbejdere . Men jeg er skuffet over politireformen indtil nu, og det er der rigtig mange politifolk, der er.

Det kan ikke nytte noget, at man vil lave en reform, hvis penge og personale ikke følger med.

Hvordan kan man forlange af den øverste politiledelse på f.eks. Fyn, som har de bedste intentioner, at de skal kunne gennemføre en reform med et tilfredsstillende resultat, når penge og personaleressourcer ikke følger med. Så vidt jeg ved, mangler vi her på Fyn i forhold til vores ”normering” før politireformen 50-60 politifolk – og det kan altså mærkes. Så kære rigspolitichef – giv os noget mere personale til at fylde hullerne ud – vi har brug for dem! I forbindelse med reformen blev det besluttet, at personalet i beredskabet ikke som tidligere skulle have vagt hver 2. week-end, men kun hver 3. week-end . Det synes jeg er helt i orden, men de manglende vagter skal så ”sponsoreres” af personale fra andre afdelinger, så det ”koster” altså. Desuden skal vi jo også ”sponserere” vagter til vagtcentralen i Odense, efterforskningsvagt, anmeldelseskantor og call-center. I politikreds Midt-Vest-Jylland skal de oven i købet ”sponserere” vagt til beredskabet **hver dag.**

Hvis jeg f.eks. har en eftermiddagsvagt fredag-lørdag-søndag i beredskabet, skal jeg minimum afholde 2½ fridage den følgende uge – og så har jeg i øvrigt vagt hver 4. week-end. Men hvem passer så mit arbejde – for der er ikke ressourcer i beredskabet til at hjælpe. Derudover skal vi

også 1 til 2 gange om måneden ”sponsorere” vagter på vores lokale anmeldelseskantor, samt af og til vagter på Ærø – så enhver kan sige sig selv, at vi så mangler nogle dage på vores normale arbejdsplads – og der kommer altså ingen og tager af vores sagsbunker. Det ovennævnte gælder selvfølgelig også i alle andre afdelinger, der også skal levere de såkaldte ”sponsorvagter”.

Det er i den grad demoraliserende for den enkelte kollegas faglige stolthed og ansvarlighed for sit arbejde, når man kan se sagsbunkerne vokse dag for dag, fordi man skal levere ”sponsorvagter” til beredskabet, men ikke kan få hjælp den anden vej, fordi ressourcerne mangler. Jeg er desværre ikke i tvivl om, at vi inden for det næste års tid vil opleve kolleger blive langtidssygemeldte grundet stress. Når man – hvilket gælder for langt de fleste politifolk – er meget ansvarsfuld og pligtopfyldende over for sit arbejde, men ikke føler, man kan nå at lave hverken en ordentlig sagsbehandling grundet sagsbehandlingsfrister, eller lave en ordentlig efterforskning, både grundet manglende resourcer, men også fordi man skal levere ”sponsorvagter”, vil det på et tidspunkt påvirke den enkelte kollega.

Prøv bare at spørge f.eks. mine kolleger i Rudkøbing. De skulle oprindeligt have været 4 mand, men er kun 2. De har ganske vist en 3. mand til låns fra min afdeling, men han er der stort set ikke, da han også er meget involveret i Fyns Politiforening og nu også er ved at forberede uddannelse af kolleger i forbindelse de nye færdselsregler omkring medicin- og narkotikapåvirkede personer i trafikken.

Jeg har i min afdeling rent ud sagt til kollegerne, at jeg håber, at de er så fornuftige at tage sig et par sygedage og slappe af og komme ”ovenpå” igen, hvis de selv føler, at deres arbejds-situation begynder at påvirke dem i negativ retning.

Hellere det end at se en langtidssygemeldt kollega grundet stress.

Det kan da for pokker **ikke** komme bag på hverken politiledelsen eller politikerne, at når det samlede beredskab nu ”kun” skal have vagt hver 3. week-end, så koster det altså personale en`mas i den anden ende.

Ingen af vi almindelige politifolk fatter, hvorfra man vil få de 6-800 mand mere frigjort til patrulje, man snakker om. Nu forlyder det pludselig, at det først slår igennem i år 2011, når reformen er gennemført – men mig bekendt er og bliver der ikke ansat yderlige en masse politipersonale – det, der reelt foregår - som jeg ser det – er ”**Tordenskjolds soldater**” om igen - også i fremtiden.

Både nu og formentlig også fremover er jo det bare ”sponsorvagterne” der leverer varen – men såfremt der er noget, jeg har misforstået, vil jeg da gerne orienteres om, hvor alt det personale skal komme fra – medmindre man har til hensigt at ansætte en masse kontorpersonale (som vi i øvrigt også har mangel på) til at udføre administrativt politiarbejde, f.eks. sagsbehandling i min særlovsafdeling med stillingtagen til en sags behandling med relevant rapportindhold, såsom er nødvendig efterforskning foretaget, nødvendige erklæringer indhentet og meget andet.

Det vil da komme til at koste en hel del uddannelse til de pågældende, hvis de skal have den nødvendige politifaglige indsigt.

I min afdeling har vi grundet manglende personaleresourcer ikke mulighed for f.eks., som vi er pålagt i forbindelse med reformen, at ordne forkyndelser til Retten/Fogedretten, anholdelser og transport til/fremstilling i Retterne og inddragelse af nummerplader og udstedelse af bødeforelæg i forbindelse manglende syn, forsikring og vægtafgift på registreringspligtige køretøjer. Men når nu rigspolitichefen mener, det nærmest ville være ”tjenesteforsømmelse” at

behandle sager om cykeltyveri, er jeg da ganske fortrøstningsfuld – så kan vi da **ikke** få en tjenestemandssag på halsen for langsommelig sagsbehandling i sådanne ligegyldige sager?? I Svendborg vil vi dog gerne behandle alle slags sager og være ansvarsfulde i opgaveløsningen, og heldigvis har vi et godt samarbejde med ledelsen for og personalet i det kørende beredskab, der tager disse ting med som en slags ”venstrehåndsarbejde”, når de ikke er bundet af opgaver og kører **fri patrulje**. De kommer så samtidig ud i yderområderne i patruljestriktet, og på den måde er vi trods alt også med til bl.a. oven i købet at opfylde politireformens mål om politiets **synlighed** og sikre, at pålagte opgaver bliver udført – også selv om de ikke har stor prioritet.

I Svendborg skal de forskellige afdelinger deles om et vist antal både uniformerede og civile køretøjer. Dem har vi også mangel på, og gang på gang står kolleger og kan ikke få en bil for at køre ud til nødvendig sagsbehandling/efterforskning. Vores pedel var 2 gange i sidste uge ude for, at han ikke kunne få en bil til den daglige posttur – så han kørte – loyal som han er (men jeg forstod det ikke) - postturen i sin private bil, da han ikke kunne nå at rekvirere en taxa. Han burde have ladet post være post. Mon embedet ville give ham kilometerpenge for det – jeg tillader mig at tvivle – og han ville i øvrigt nok heller ikke ansøge herom, dertil er han nemlig alt for loyal og ansvarsfuld over for sit arbejde.

Vores ”politipensionister”, som kører med arrestanter og bevogter i Retten, ved besøg i fængsler m.v., skal også låne af de biler, vi har til rådighed. De har nu søgt om deres egen, så de ikke hver gang skal farte rundt i afdelingerne for at låne en bil i sidste øjeblik - men den tvivler jeg da på, at de får, for der er nok ikke råd.

Vi er nemlig netop blevet tildelt en ”ny” patruljevogn, som ”kun” har kørt 265.000,- km., og sæderne er gennem flere års brug slidte og dårlige til ubehag for vores rygge. Selv om der af og til opstår fejl på den, sendes den blot til reparation, for reparationskontoen er – og har i al den tid jeg i snart 37 år har været i politiet – tilsyneladende bundløs.

Jeg og mange andre fatter ikke, at man ikke kan få det antal køretøjer stillet til rådighed, man har brug for, og at vi skal køre i gamle udslidte biler med bl.a. dårlige sæder, og hvoraf en stor del har kørt langt over 200.000 km. Det ville da være mere fornuftigt at skifte bilerne ud, når de havde kørt højst 100.000,- km. Så ville embedet stadig kunne få nogle penge for dem, og personalet kunne få nogle ordentlige og tidssvarende biler at køre i.

I forbindelse med politireformen har man valgt stort set at fjerne alt, hvad der før hed nærpolti, og landpolitiet følger formentlig efter ad åre. Det er nok en af de **største fejl**, man har begået i forbindelse med politireformen. I Svendborg havde vi en særdeles velfungerende nærpoltiafdeling, hvor kollegerne i deres respektive områder kendte de kriminelle, og de unge mennesker, der var i fare for at komme ud i kriminalitet. De fik uvurderlige oplysninger i lokalområderne til brug i opklaringsarbejdet og gjorde en stor kriminalpræventiv indsats, ligesom den nærbetjent, som var i Svendborg bycentrum var særdeles tryghedsskabende, vellidt og respekteret i bybilledet, både af de handlende, men også af hans ”klientel”. Det kom til udtryk ved, at de ved hans overgang til lokalpolitiets anmeldelseskantor overraskede ham med en uhøjtidelig reception på et lokalt værtshus med bl.a. kagemand og vingaver, givet af netop hans ”klientel”. Det siger ikke så lidt om en nærpolitimands betydning, men det har de ”kloge” politireformanter valgt enten ikke at forstå, eller også er de ”dummere end politiet tillader”.

Nu er der en enkelt politimand sat af til primært det kriminalpræventive arbejde. Tror man virkelig, at han kan gøre 5-6 mands arbejde – for det kørende beredskab stiller jo ikke

patruljevognen og går rundt og snakker ”hyggeligt” med borgerne - som i ”gamle” dage som rigspolitechefen udtrykker det i sit interview i Ekstrabladet – for dengang skete der ”jo ikke en skid” sammenlignet med i dag.

Det kan jeg da godt fortælle ham, at der så sandelig gjorde – kriminaliteten er med tiden bare blevet hårdere og respekten for politiet og myndigheder i øvrigt mindre. I 12 år kørte jeg patrulje på 3-skift, og efter jeg blev vagthavende, kørte jeg også ind imellem patrulje, så jeg kunne følge med i udviklingen på gadeplan – så jeg ved nok lidt mere om det, end rigspolitechefen gør. Men vi tog os dengang også tiden til ind imellem at gå en fodpatrulje og snakke med folk, for dengang var der ikke nærpolti i det omfang, der senere blev.

I Svendborg havde vi før politireformen en 0-tolerance vedrørende butikstyve. Det vil sige, at man kørte ud til hver enkelt anmeldelse om butikstyveri, og pågældende blev så sigtet på stedet eller eventuelt anholdt og indbragt, alt efter sagens karakter. Hvis der var tale om mindreårige, blev de altid indbragt til politistationen og forældrene underrettet for afhentning og en præventiv samtale med deres børn.

I dag skal beredskabet ikke som før køre ud til disse sager, medmindre der er problemer, f.eks., at butikstyven er voldsom eller ikke kan identificere sig. Nej, i ”responstidens hellige navn” skal beredskabet sandelig ikke beskæftige sig med en ordinær butikstiv – sæt nu, der kom en opgave, der krævede kørsel med responstid på. Det er jo i øvrigt også et af de delmål, der skal opfyldes for, at vores chefer kan få deres ”bonusløn”.

I stedet får butikstyven lov at gå efter at have oplyst navn m.v., og den forurettede kan så besvare sig med at sende en skriftlig anmeldelse til politiet. Når den så – efter et par dage eller flere – via Odense når frem til Svendborg, og en kontoransat har registreret og skrevet anmeldelsen, ja – så kan – bl.a. gamle garvede politifolk – i stedet for at bruge tiden på efterforskning af mere alvorlige forbrydelser (når de da ikke lige er på ”sponsorvagt” eller afspadserer fridage) bruge tiden på at kontakte butikstyven enten telefonisk eller personligt (altid ved mindreårige) og gøre rapportarbejdet færdigt. Arbejde som kunne være gjort i en arbejdsgang, hvis man forvaltede ressourcerne ordentligt.

Nu har jeg så netop i dag – den 7. februar - erfaret, at der i forbindelse med den skriftlige anmeldelse af et butikstyveri i mange tilfælde blot udfærdiges en rapport og udsendes et bødeforelæg til butikstyven, **uden at pgl. er sigtet og afhørt** – en sagsgang, der angiveligt har stået på gennem mange år i Odense. Hvis det er rigtigt, må jeg sige, at det krænker min retsbevidsthed, og det er da vist ikke helt efter Retsplejelovens bestemmelser??

Hele den kriminalpræventive indsats i forbindelse med såvel nærpoltiindsats som butikstyveri er totalt gået fløjten – og det vil på langt sigt formentlig medføre flere kriminelle – **det er rent til grin - sikkert ressourcspild – og det bliver i al fald dyrt for samfundet på langt sigt.**

Jeg har så sent som i dag – den 4. februar - talt med en SSP-konsulent fra Svendborg kommune, hvor man allerede nu – 2 måneder efter vi startede de nye afdelinger i Svendborg – kan begynde at se det negative resultat af den manglende kriminalpræventive indsats, netop fordi der ikke længere er et nærpolti ude i områderne til at føre tilsyn med de unge, der er i fare for at komme ud i kriminalitet og gribe ind i tide. Hvordan mon det så ser ud om 1 år?

Ressourcspild kan man også tale om i forbindelse med, at vagthavendefunktionen fra de enkelte stationer på Fyn blev samlet under en vagtcentral i Odense – som i de øvrige politikredse i øvrigt. Jeg ønskede ikke selv at komme til Odense, men forblev heldigvis i Svendborg i en funktionsstilling i Særlovsafdelingen.

Så vidt jeg er orienteret, er der nu flere folk om at klare opgaverne i vagtcentralen end vi tidligere var udnævnte mellemledere/vagthavende på hele Fyn. Som vagthavende sad vi oftest alene på stationerne i mange timer og klarede alle telefonopkald, samt styrede vores patruljer

til opgaver og sørgede for, at sagsbehandling og rapporter var i orden, førte tilsyn med anholdte o.s.v.

I dag har vi et centralt call-center i Odense, hvor alle telefonopkald til politiet indgår – ligesom i de øvrige politikredse. Men det fungerer mildt sagt meget dårligt – enten kan folk ikke komme igennem på telefonen (f.eks.: efter 3 dages forgæves opkald fra Ringe dyreinternat om en optaget hund, valgte personalet at tage til Svendborg for at komme i personlig kontakt – og jeg har hørt om mange andre lignende tilfælde – senest med min hustru moster, der måtte opgive at komme igennem til Københavns politi for at indgive en tyverianmeldelse), ligesom call-centret omstiller mange samtaler til den forkerte station eller person, formentlig fordi man ikke kender områderne godt nok, og fordi de lokale numre til den enkelte kollega/kontoransatte ikke er opdateret eller sendt forkert ud til det enkelte kontor. Det gør det heller ikke bedre, at call-centret ikke må stille ikke-hastende opkald ind til vagthavende på vagtcentralen, eller i øvrigt ikke kan finde den person, en kunde bør henvises til. Jeg har f.eks. flere gange været udsat for, at folk ved telefoniske henvendelser omstillet til mig har fortalt: ”nu er du den 5. eller 6, jeg er blevet omstillet til” – det er en kundeservice, vi simpelthen ikke kan være bekendt.

Problemet på call-centret er bl.a., at der ikke er nok politiuddannet personale, som kan tage stilling til en anmeldelse, og hvad skal det stakkels personale så gøre, når vagthavende kun vil modtage hastende/vigtige opkald. Det tog vi os altså også af i min tid som vagthavende, og ikke bare affejede folk med: ”ring til den lokale station i morgen” eller ”det kan vi desværre ikke gøre noget ved” – hvilket en borger henvendte sig så sent som i dag – den 1. februar - til en kollega og mig under vores patrulje – men han fik af os den hjælp og vejledning, han havde behov for – og vi skal nok gøre noget ved sagen – selv om det ikke en gang var så ”alvorligt” som et cykeltyveri.

Døgnrapporten fra vagtcentralen er – og som den også var før i tiden – et meget vigtigt arbejdsredskab – dels til orientering om det passerede i et døgn, men også til opfølgning og mulig efterforskning i sagerne. Her oplever vi gang på gang, at ting ikke er anført – desværre også et par gange i forbindelse med ganske alvorlige sager. Man overser at iværksætte efterforskningsskridt i anmeldte forbrydelser – det har jeg desværre selv et særdeles kedeligt eksempel på – eller folk bliver - ved anmeldelse uden for anmeldelseskontorenes åbningstid om f.eks. indbrud i deres hus - henvist til at anmelde forholdet næste dag til det lokale politi, og man har – trods et ”flådestyringsystem” og GPS i patruljevognen tilsyneladende ikke styr på, hvor patruljerne befinder sig. Det er helt fint, at vi kan få en melding på GPS-en og via den guides frem til et gerningssted, og at vi kan kontaktes på vores mobiltelefoner og orienteres om en opgave – men hvad er det mange gange værd, når det ikke kommer ud over vores radio, så andre patruljer kan være orienteret om, hvad der foregår og melde sig, hvis de ligger nærmere et aktuel gerningssted eller kan assistere i øvrigt ved behov.

Når vi ”i gamle dage” mødte i beredskabet til briefing ved vagtstart, gennemgik vi døgnrapporten og fik en fælles snak om det passerede, hvor der ofte mange gange kom ”guldkorn” til brug i enten ordens- eller kriminalpolitiets sagsbehandling og efterforskning.

Det sker ikke i dag, hvor vi over telefonen får en overfladisk briefing for hele Fyn – og rent ud sagt – vi kan stort set ikke bruge det til en ”skid”. I stedet udskriver jeg selv, når jeg har ”sponsorvagt” en døgnrapport for blot at være nogenlunde orienteret.

Resourcespild kan man også tale om ved anholdelser af berusere, hærværks- og voldsmænd, spritbilister, indbrudstyve, anholdte til Fogedret m.v., idet de, når der ikke er plads i Svendborg arrest, næsten altid skal transporteres til Odense, fordi der ikke længere er personale

(vaghavende) på lokal-politistationerne, medmindre den åbnes fra hovedstationen med en vagthavende.

Ofte medfører disse anholdelser, at den anholdte måske næste dag skal transporteres retur til Svendborg for afhøring/fremstilling i Retten eller lignende. Det er **dybt go`nat og ressource-spild i den grad**, for de patruljer, der transporteret en anholdt, kan – medmindre det er en særdeles alvorlig sag – jo ikke involvere sig i andet.

Og det forgår sådan over hele landet – men i det mindste kan borgeren så se en politibil køre forbi ude på vejen og opfylde synligheds-kriteriet – men vel at mærke en **ineffektiv patrulje**.

Manglende ressourcer gjorde også, at det, der skulle have været en døgnbetjent lokalstation i Fårborg/Midtfyn kommune med station i Ringe, endte med at blive en station uden et døgnberedskab, som var den oprindelige tanke.

Jeg fatter ikke, at man så ikke valgte at tilføre dette personale delvis til det kørende beredskab og med resten bibeholde et par understationer med f.eks. 4 mand i hhv. Fåborg og Ringe. Uden for normal arbejdstid dækkes området stort set af beredskabet fra Svendborg – men der har man også skåret på natberedskabet søndag, mandag og tirsdag.

Færdselsafdelingen i Odense (tidligere rigspolitichefens færdselsafd.) er pt. i Odense, men skal flytte til Nyborg. Alle tjenestehunde (vi havde en velfungerende og dygtig hundeafdeling med 7 mand i Svendborg, som også deltog i **alle** politiopgaver – ikke ”kun” hundeopgaver) er nu samlet i en hundeafdeling med udgangspunkt i Odense.

Det havde dog været mere fornuftig at samle færdselsafdeling og tjenestehunde i Ringe, hvor de havde haft stort set centrum på Fyn som udgangspunkt og samtidig kunne sikre, at der også uden for normal arbejdstid var en god politidækning i Fårborg/Midtfyn, idet de jo ved kørsel til og fra stationen uvægerligt også kom ud i lokalområdet, og vi ville også i Svendborgområdet være sikret en bedre assistancemulighed.

Jeg er sikker på, at dette ville have været modtaget med kyshånd af de, der i Svendborg kører det reducerede natberedskab på ugens første dage, for vi har desværre flere eksempler på, at der ikke – som ellers lovet – har været en ”back-up”-patrulje, når den lokale patrulje har været optaget af andre opgaver eller kunne have behov for assistance i øvrigt. Men det var så i øvrigt også noget af det jeg – tilsyneladende berettiget ifølge kollegerne – frygtede, da vores hundeafdeling blev flyttet til Odense, og der dermed også blev skåret 7 mand i vores lokale beredskab.

På Ærø har man også opsagt de gamle aftaler vedrørende landbetjentene, hvilket er ensbetydende med, at der stort set ikke er politi på Ærø på hverdage efter kl. 1600 til næste morgen, for den enkelte mand, der er tilbage, må **ikke** iflg. Arbejdstilsynet rykke ud til en opgave af eventuel voldsom karakter, hvis han er alene – det **skal** der mindst 2 mand til – Men pyt – så rekvirerer man bare en helikopter til at flyve assistance over til Ærø.

Det har jo så i øvrigt også betydet, at vi her i Svendborg skal levere ”sponsorvagter” til nattjeneste på Ærø i weekenderne med stor opsparing af frihed for den enkelte kollega, som skal assistere – og den frihed skal han så afspadsere i den afdeling, han normalt er tilknyttet. Er det fornuftig politik – og sikkerhedsmæssigt forsvarligt for politipersonalet på Ærø?

Det var en lang omgang med mange negative bemærkninger, som bl.a. er udledt af den negative stemning, der er blandt personalet i Svendborg omkring hele politireformen, og det kan da godt være, at nogle i politiledelsen får morgenkaffen i den gale hals.

Man siger, at ”sandheden er ilde hørt”. Jeg skal pointere, at hele dette indlæg udelukkende står ”for egen regning”, men er inspireret af de frustrationer og den negativitet, der pt. er

omkring politireformen – og det er ikke kun i Svendborg, det kommer til udtryk, men når man taler med kolleger over hele landet.

Sandheden er, at rigtig mange kolleger føler, at man med det, man har lavet med de nye afdelinger, hvor man er pålagt ”sponsorering” af vagter i beredskab, anmeldelse, vagtcentral, efterforskning, call-center m.v. med følgende afspadsering, simpelthen ikke kan nå og følge med i de andre opgaver, man har og herunder også udføre den nødvendige efterforskning – det gælder såvel min egen afdeling for særlov med understation i Rudkøbing og på Ærø, samt afdelingerne for straffelov, vold og personfarlig kriminalitet. **Flere kolleger har rent ud sagt givet udtryk for, at på et tidspunkt ”vælter læsset”.**

Selv føler jeg det som at være med i eventyret om ”Kejserens nye klæ`r”, bare i en moderne udgave.

Jeg vil opfordre vores ledelse og politikerne til endnu en gang at trække i arbejdstøjet og give os de værktøjer og ressourcer, vi har brug for – og Rom blev som bekendt ikke bygget på en dag. Hvis vi får de fornødne pengemidler og personaleressourcer, så tror jeg faktisk også, at Politireformen på sigt kan blive en succes – i modsat fald ender det som i Pompeji – nemlig med en katastrofe for dansk politi – og det kan hverken befolkningen eller politiet være tjent med.

Palle Pedersen, vicepolitikommissær
Fyns politi, Svendborg

PS.: her den 5. februar har jeg via en fængselsfunktionær erfaret, at Kriminalforsorgen i Jylland har lukket 3 arresthuse. Før politireformen var landets arresthuse stort set altid fyldte og overbelagte, og f.eks. her i Svendborg var det ikke usædvanligt af og til at køre en anholdt til Sønder-eller Nordjylland for anbringelse, fordi vores arrest også var overfyldt. Men det kan da godt være, at de kriminelle har fundet ud af, at ”kriminalitet betaler sig ikke” – for det **kan** da ikke skyldes manglende efterforskning grundet tidsnød og manglende ressourcer hos alle de politifolk, der også skal ”sponserere” vagter i beredskab m.v.?? Vi er jo 15 o/o mere på gaden end før politireformen ifølge rigspolitichefen!!!